

לעשות כאוות נפשם. הרחק מעיניו של הציבור הוועם, וכמה מהם, אף הרחק מי עיניהן של נשותיהם הטובות. זה קרה בחודש פברואר 1968 — לפני 12 שנים.

נשים ומסקאות

עשרות גברים ונשים היו בעיצומה של ההילולה. כמה חוגגים עסקו בריקוד פרוע, מלווה חיבוקים ונשיקות. אחרים ישבו מסביב ומחאו כפיים בפריאת, תוך השמעת צעקות עידוד. מסביב נצבו שולחנות עמוסי בקבוקי משקאות חריפים, שרובם כבר היו ריקים. רבים מההוללים היו בגילופין. בפניה אחת ישבו כמה זוגות מחובקים. שהתלחשו ביניהם ופלטו מידי פעם רעמי צחוק קולניים. בפניה אחרת ישבו כמה גברים בודדים, שהצביעו כל העת לעבר נשים שחלפו לפנייהם והצהילו או עיוו את פניהם לפי מראיהן.

בתוך כל ההמולה רקדו שני זוגות צמודים היטב. תנועותיהם האיטיות הת

מזהיר יוסף שמש, פקיד באגף ה' נכסים של עמידר, מזהיר את צלם העולם הזה, שלא יעו לצלמו, בשעה שלקח על-ידי השוטרים למישטרה.

בלטו לנוכח הצעקות ומחאות הכפיים ה' פרועות שמסביב. נראה היה, כי הם שקר עים בעולם אחר.

כמה מהגברים, שהסובכו בגפיהם כי אולם, נראו שיכורים לגמרי. מידי פעם הם תפסו מישהי שנקרתה בדרכם, תוך שהם מצמידים לפיה נשיקה. אחד הגברים תפס צעירה, הרים אותה בידיו והחל להסובב עימה כך באולם.

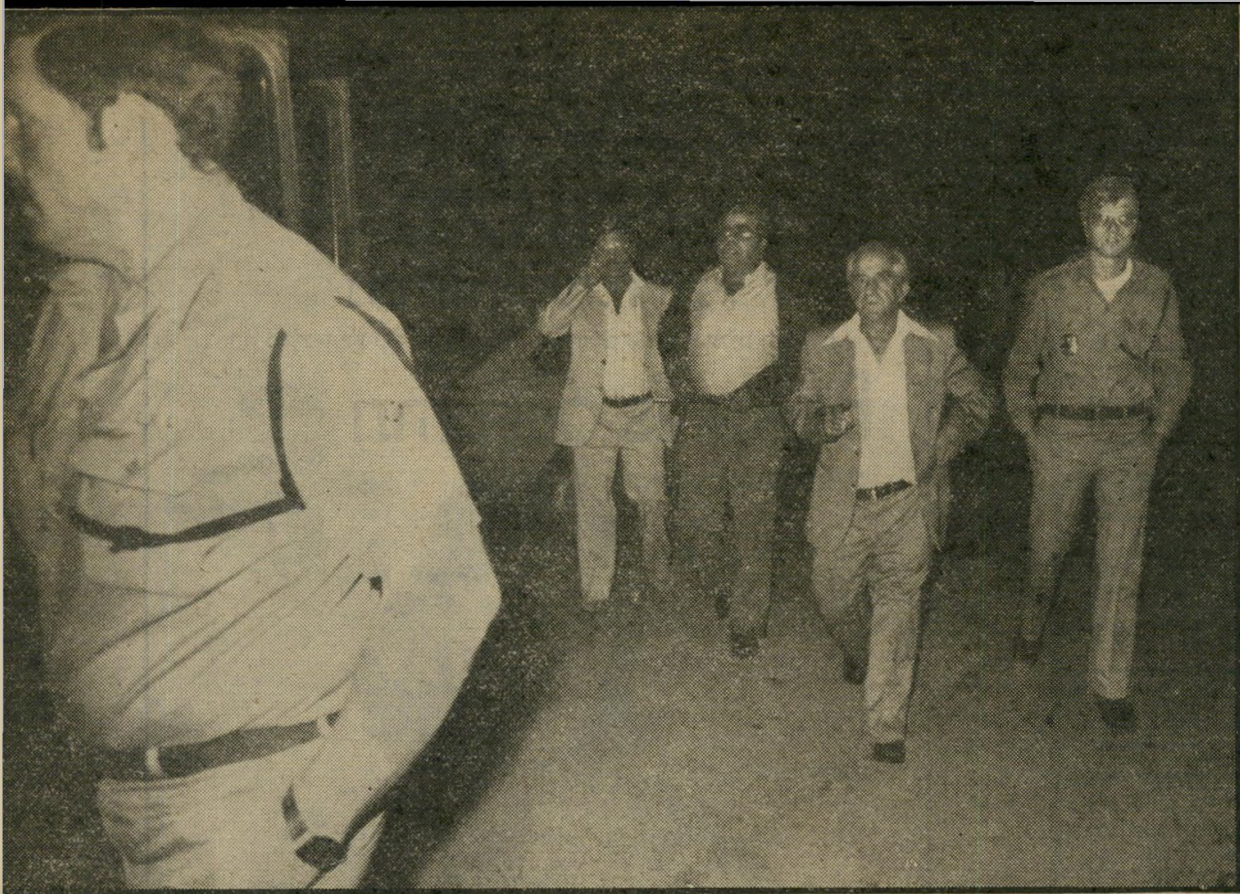
זה קרה בשבוע שעבר. המשתתפים היו אותו הרכב חברתי של משתתפי המסיבה שהיתה לפני 12 שנה. קצת יותר קרחת. בטנונים גדולים יותר, וגם משתתפים נוס' פים. הבחורות היו אחרות, הפקידות שלה או בוראי כבר עזבו את העבודה, עתה יש בעמידר פקידות אחרות. השימחה, ההוללות, המשקאות החריפים, המיזמוזים, כל אלה לא יכלו שלא להזכיר לותיקי עמידר את המסיבה של אז.

רק המקום היה אחר. במקום בבית ה' הארחה נוף גינוסר של קיבוץ גינוסר, בוד' כזו עתה כספי משלם המיסים בבית-ההב' ראה החדש והמשוכלל של קופת-חולים ברחוב האורנים 58 בטיבעון.

מהומה

רבתי

ה תירוף היה אותו תירוף. למעלה מ-50 עובדים של עמידר, מנהלים, פקידים ומזכירות התאספו במקום למה שהם קראו ימי עיון בנושאי האיגוד הי' מקצועי. יתכן ומשך שלושת הימים יכול מי שלא היה עייף מדי מאירועי הלילות גם לשמוע הרצאה הסתדרותית. אך הכל

המישטרה

הגיעה למקום ההילולה בבית-ההבראה בקריית-טיבעון, בשבוע שעבר, יחד עם צוות העולם הזה שהותקף. לפי זיהוי הצוות, נלקחו ארבעת העובדים שעמדו בראש המיימים למישטרה. שם נחקרו והכחישו את החשדות שיוחסו להם. בתמונה נראים ישראל לנדאו, זאק פריע ויוסף רחמים מלוויים על-ידי שני שוטרים לרכב המישטרה.

מיסגרת זאת. פרט לכך אין לעמידר כל נגיעה למה שהתרחש שם, ואין אנו אחראים לכך. האחריות היא ההסתדרות.

נחמיה מיכאלי, מזכיר חטיבת עובדי החברות הממשלתיות בהסתדרות הפקידים, קיבל על עצמו את האחריות לכנס. אנחנו אירגנו את הכנס כדי להעביר לוועדי העובדים של עמידר הרצאות כי נושאי פעילות ועדי-עובדים ושינוי השי' טות בחישוב קרן הפנסיה, סיפר. לצורך זה הזמנו כ-90 חברים וחברות של ועדים לשלושה ימי-עיון בבית-ההבראה. גם אני הייתי שם וביררתי שהכל בסדר. המסי' בה שהחברה אירגנו היתה לרגל סיום הכינוס. הם שרו שם שירים ארצי-ישראליים. לגבי המחיר של שלושת הימים עוד לא קיבלנו חשבון. כשנקבל — נשלם.

עובדי עמידר טענו, כי היתה זו מסיבה צנועה, וכי את מרבית הזמן הקדישו המשתתפים להרצאות. "בסך הכל רצינו לעשות קצת שמה. הבאנו קצת בוטנים וגרעינים ורקדנו אז מה הבעיה?"

הבעיה היא בכך שהעובדים שהו במקום שלושה ימים על חשבון הציבור במשך הזמן בילו בנעימים, בתירוף של כנס עיון. או שמא אין ראשי עמידר מבינים את גודל ההוצאה. בימים של חיסכון קיר צוצים. אילו באמת רצו לשמוע הרצאות, לא היו נוקטים לבית-ההבראה.

ואם אין בעיה — למה רגזו ורגזו ואיימה, כדי למנוע צילום?

דורש ישראל לנדאו, פקיד במיש' רד הראשי של עמידר, דר' רש להפסיק לצלם. נגד שמש וחבריו הוגשה תלונה בגין איזמים וכליאה.

מבין ההוללים הרכים שנאספו מסביב לצלם, נשמעו צעקות: "הוא מהעולם הזה. הם באו שוב פעם לצלם."

חקירה

במישטרה

אחד החוגגים רץ ונעל את דלת הכניסה לאולם. הוא אף הכריז: "אף אחד לא ייצא מפה. עד שתוציאו את הסרט מן המצלמה. כדאי לכם לתת את הסרט תיכף ומייד, אחרת יהיה רע מאוד." אחד רים החלו לצעוק, שצריך לקחת את סרט המצלמה בכוח, ולעבר הצוות הושמעו איזמים כי "ייצאו מן המקום על ארבע." הולל אחד ניסה למשוך את המצלמה מידי הצלם. אך זה הצליח להתחמק. רק כעבור זמן הצליח הצוות להשתחרר מה' מלכודת ולהסתלק מהמקום.

צוות העולם הזה פנה למישטרה. יחד עם שני שוטרים חזר הצוות למקום והצי' ביטע על ארבעה מעובדי עמידר, זוהו כמותם שעמדו בראש התוקפים והמאיי' מים. היו אלה ישראל לנדאו, פקיד במיש' רד הראשי של עמידר, יוסף שמש, פקיד באגף הנכסים של עמידר, זאק פריע, חשב סניף טבריה ויושב-ראש ועד העובדים הארצי, ויוסף רחמים. מנהל סניף עמידר בקריית-מלאכי. הארבעה נלקחו לתחנת המישטרה. שם נחקרו והכחישו את החש' דות שיוחסו להם. כתבי העולם הזה הגישו נגדם תלונה בגין איזמים וכליאה. עובדי עמידר הגישו תלונה נגדית על הסגת גבול.

כשנשאלו החשודים מדוע ביקשו למנוע את הצילום, טענו, כי צוות העולם הזה נכנס למקום מבלי להזהות, ואילו היה מגלה מייד את זהותו האמיתית. הרי ש' יתכן והיו מאפשרים לו לצלם. אולם יוסף שמש הפליט בשוגג: "תיכף שנכנסתם חשדתי שאתם מהעולם הזה." נראה ש' דווקא חשד זה מנע את הצילום.

אירגון

של ההסתדרות

דובר חברת עמידר, מרדכי שוצמן, שנשלח חלק גם בהילולה הראשונה, טען, כי עמידר לא היתה אחראית למה שהתרחש בשבוע שעבר. "זה בכלל לא היה כנס של עמידר", טען, "הכל אורגן על-ידי ההסתדרות, והיא אף מימנה את ההוצאות. אנחנו נתבקשו רק לאפשר לנציגי ועדי-העובדים להשתחרר מהעבודה לצורך הכנס. לפי הסכם העבודה זכאים בבחרי-ציבור, כלומר ועדי-העובדים, לני' צל שישה ימים בשנה לעבודה ציבורית. אנחנו הכללנו את שלושת ימי הכנס כי

ידעו, כי עיקר הפעילות בשלושת ימי העיון היא בשעות הערב.

העולם הזה סיקר את המסיבה של נוף גינוסר, לפני 12 שנה (העולם הזה 1589). צוות של השבועון יצא לסקר גם את המסיבות של ימי העיון שנערכו כי שבוע שעבר בטיבעון.

עשרות גברים ונשים, שהיו באותה שעה בעיצומה של ההילולה, לא שמו לב לשני הזרים שזה עתה הצטרפו לחברתם. כך

בורח זאק פריע, חשב סניף טבריה של עמידר, ויושב' ראש ועד העובדים הארצי, בורח מן ה' מצלמה. פריע נלקח גם הוא למישטרה.

יכול היה הצוות להתמקם בפינת האולם ולהשקיף על הנעשה.

הצלם שלף מתיקו את המצלמה ונדחק בין הרוקדים. הוא הספיק לצלם כמה תמו' נות עד שהחלה מהומה-רבתי. כמה מה' הוללים התנפלו על הצלם, משכו אותו בפראות ודחפו אותו בגסות לפינת ה' אולם. שם ניסו להוציא מידיו בכוח את המצלמה, תך חרפוטו ואיזמים. כל התנה' גותם העידה, כי הם מבקשים להסתיר בכל מחיר את דבר קיומה של המסיבה, וכי יעשו הכל למנוע צילום.